

פרטי כל מי
מישיבת ועדת הכספים
מיום ז'תמוז תש"י - 22.6.50
בשעה 10.00

חברי הוועדה הנכבדים:
היו"ר ד.צ. פנקס
י. בדר
פ. נפתלי
א. בן-אליעזר
א. אפרתי
י. רוקח
א. אלישר
א.מ. בניוובסקי
א. הרצפלד
ב. רפטור
ש. דיין

מ.ר.מ.י.מ.:
מר האוצר א. קפלן
מר זגני
ד"ר ברגמן
מר אלון
מר ספינק.

גמר הדיון בחוק לתיקון פקודת
מס הכנסה, תש"י-1950.
גדר - הירום:

היו"ר ד.צ. פנקס:
פותח את הישיבה.
ברשותכם, אני מציע, שנעזוב את סעיף 2
שדנו בו אתמול, אשר דורש עיון נוסף, ונקרא את יתר סעיפי החוק.
אני קורא את סעיף 3:

ביטול זמני
ל סעיף 11(1)(י)

3. בחישוב הכנסה החייבת במס לשנת השומה
1950-51 לא יותר ניכוי מס רווחי חברות
כאסור בסעיף 11(1)(1) לפקודה.

שר האוצר א. קפלן: בסעיף זה אין כל חידוש, כי זו היא שוב פעם הארכה.

היו"ר ד.צ. פנקס: אני מניח, שלסעיף זה אין הערות ואנו עוברים לסעיף 4:

תיקון 4. סעיף 16 לפקודה יתוקן כך:
סעיף 16. (א) בסעיף משנה (1) -
(1) אחרי הפסקא (ג) תווסף פסקא זו:

"(ד) הפקיד חסכון לזמן ארוך בתנאים שנקבעו על ידי שר האוצר בתקנות";

(2) לפני התנאי המגביל הראשון, במקום המלים "יותר יזמן ניכוי סכומה השנתית של הפרמיה ששלמו על אותם ביטוח או תרומה כאמור לעיל, בפעם השנה שקדמה לשנת הסומה".
יבואו המלים האלה: "יותר ניכוי סכומי הפרמיות והתרומות ששלמו כאמור בפסקאות (א), (ב) ו-(ג) לעיל, וניכוי סכום החסכון שהפקיד כאמור בפסקא (ד) לעיל במסך השנה שקדמה לשנת הסומה".

(ב) אחרי סעיף משנה (2) יווסף סעיף משנה זה:

"(3) חסכוני שהופקד בהתאם לאמור בפסקא (ד) לסעיף משנה (1) ראוי החייב תמס לתבוע את ניכוי, לפי בחירתו, לא בטענות סעיף משנה (1), אלא באופן צפוד, אולם הניכוי לפי סעיף משנה זה לא יעלה -

(א) לגבי יחיד שהכנסתו הכוללת, לפני הניכויים על פי סעיף זה והסעיפים 14 ו-15, פחותה מ-2100 לירות - על מחצית הסכום של החסכון המופקד;

(ב) לגבי יחיד שהכנסתו הכוללת כאמור היא 2100 לירות ומעלה - על החלק השלישי מסכום החסכון המופקד

ובלבד שבשום מקרה לא יעלה סכום הניכוי על 500 לירות."

היו"ר ד.צ. פנקס: אני מניח, שעד עכשו מותר היה לאדם החייב במס-הכנסה לנכות עד החלק ה-6 ולא יותר ממאתים לירות בעד פרמיות, קופת חולים וכו' ואצי מן התרומות בתנאי שלא יעלה על החלק ה-2/7. עכשו בא החוק ואומר, אדם אדם הוציא בעד כל זה שיותר לנכות בגבול המאתים לירות רק 100 לירות ואת ה-100 לירות הנותרות יפקיד בבנק כחסכון, לפי התקנות שיקבעו על ידי שר האוצר, הרי גם אותן ינכו בהסכום החייב במס, לפי תקנות שיקבעו על ידי שר האוצר. פה נאמר להחסכון צריך להיות בבנק של האוצר.

ד"ר גרנות: לכמה זמן?

שר האוצר: הכוונה היא לזמן ארוך, מינימום 5 שנים.

אם אדם הפקיד 100 לירות, נאמר, בניירות ערך ממלתיים לתקופה של 5 שנים לכל הפחות, הרי ה-100 לירות תכיינה ממוחררות מטס הכנסה בגבול המאטים לירות.

א.מ. גניחובסקי:

סעיף 2 אומר שעד גבול ידוע לא יעלה הניכוי עד החצי ועד גבול ידוע לא יעלה הניכוי על ל"ש. זה בדיוק כמו שאמרנו בתרומות, שאדם רשאי לתבוע ניכוי עד חצי הסכום, אבל לא יותר מ-500 לירות. אם מישהו יפקיד 1500 ל"ש הרי שליש זה 500 לירות ו-500 לירות אלו ממוחררות מטס הכנסה.

י. רוקח:

כל שנה?

סר האוצר א. קפלן:

אם יגדיל בכל שנה את החסכון.

י. בדר:

ברצוני לשאול, בהזדמנות זו, מדוע בספטים החדשים של מטס הכנסה משכר עבודה, או מסכורת נעל. המקום לדרישת ניכוי התרומות.

אינני יודע בדיוק מה קרה לאחר הדיון שהיה לפני שנה בנוגע לניכוי התרומות המותר; אם מותר בגבולות המאטים לירות הכלליות לנכות את התרומות בלמותן או את מחציתן בלבד. אם המצב הוא כזה, מותר לנכות רק את מחצית התרומות, אציע שנשנה את זה.

היו"ר ד.צ. פנקס:

אני מציע מדר כזה: עכשו בדרך על הצעת האוצר ואחר, אם תהיינה הצעות נוספות

בדון בהן.

י. בדר:

הצעה. כיון שהעניין הוא די מסובך, אני מציע להעבירו לוועדת מענה.

א.מ. גניחובסקי:

הייתי מציע ניטוח יותר פשוט לסעיף 2, שנקבע שסכום זה וזה של פקדון פטור מטס הכנסה ולא לקררו עם הדברים שהזכרתי קודם. בסעיף זה רוצה סר האוצר שני דברים: ראשית, חסכון ושנית מדבר זה לא יעלה יותר מדי למט-הכנסה. משום כן, אני חושב שוטב להוציא חוק מיוחד האומר, שכסף חסכון פטור מטס הכנסה עד סכום ידוע.

י. בדר:

מדוע מקשרים את הניכוי עם 2100?

סר האוצר א. קפלן:

כי זה היא דרגה נמוכה אשר לה נותנים 50% לדרגה יותר גבוהה נותנים שליש.

היו"ר ד.צ. פנקס:

ברצוני לקבוע תנאי אחד, החסכון צריך להיות בניירות ערך ממלתיים ואינו יכול להיות במניות של הבנק האפומיקאי ולא לקופות תגוללין. אני מציע שסר האוצר יקבע בתקנות שרק סכום אחד של ניירות ערך אפשר להוציא את הכסף. דבר זה יקל על הבקורת ויביא תועלת למדינה. אני מתאר, שאפשר להוציא ניירות שכתוב עליהם, שהם מטלטים בריבית של 2-3% כעבור 5 שנים, כדי שהזמן לא יהיה תלוי ברצונו של כל אחד ואחד, אלא עליו לדעת שהוא קטור לתקופה ל 5 שנים. מאידך, אני רוצה להעיר על אפשרות של ספקולציה במקרה זה והשאלה היא אם הניירות עוברות לאוחר.

סר האוצר א. קפלן: לא. כל המטרה היא, שהפיקדון הזה יהיה קפוא למספר שנים, כי אחרת אין זה כדאי. אם אדם יפקיד את כספו בבנק הדואר, הוא יקבל תעודת חסכון אבל הוא לא יוכל לא למכור אותה ולא להעביר אותה.

אף אפרתי: האם המפקיד יקבל רבית?

סר האוצר א. קפלן: בבנק הדואר יקבל $2\frac{1}{2}\%$ אבל למעשה זה יהיה 5% מתוך תקווה שחלק גדול מהמפקידים ימשיך להחזיק את כספו בבנק, כי זה עודד החסכון לזמן ארוך.

א. הרצפלד: האם המפקיד יוכל למכור את הפיקדון?

ד"ר ברגמן: לא, כי הדוקטנט אינו ניתן להעברה.

ד"ר בדר: אני מתנגד לכל הטעיה הזו, כי כל העניין מוגבל על סכום של 500 לירות. אמנם, זה יתרון אבל רק בטביל סוג מסלפי הסס הגבוהה אשר יש להם הכנסה מספקת.

סר האוצר א. קפלן: יתרון זה הוא גם לגבי הפועלים המסתכרים 50-60 ל"י, כי זה יתן להם באופן מסוּע 18 אחוז.

ד"ר בדר: לדעתי, היתרון יהיה רק בטביל חלק קטן ביטוב, כי בדרך כלל אין לאנשים חסכוניות כי אין להם הכנסה גדולה. אנו חייבים תמיד באליה שדרגת הריבית מספיקה על החסכון. תיאוריה זו מוטעית מיסודה. לא הרבית מספיקה על החסכון, אלא מידת הנטייה לספור על המזומנים, ואצלנו נטייה זו אינה כל כך גדולה. קשה מאד לחשוב שבגלל יתרון הרבית אנשים יפקידו את כספם בבנק, ורקא בזמן זבירות הערך של המטלה עומדים בבירטה על 80%. אם כן, מדוע לנו לחשוב שאנשים יקפצו על הניירות החודשים. לדעתי, תהיה לנו קומפרימנטציה, ואנשים לא ירצו לחסוך.

סר האוצר א. קפלן: אם כן, נצטרך להנהיג חסכון חובה.

ד"ר בדר: לכן, אני מתנגד לטעיה הזו, כי הוא יפגע בטוב הניירות. אין זה עניין להסתייגות וכן לא להתנגדות בכנסת, כי הסתייגות זו עלולה גם היא לפגוע בטוב הניירות ולכך אין לי כל רצון. אולם אם הרוב יעמוד על כך, אני רוצה, שנקבל אחרי שנה דין וחשבון כמה חסכוני.

סר האוצר א. קפלן: תקבל את הדין וחשבון.

היו"ר ד.צ. פנקס: דין וחשבון זה יתפרט בעתונות.

ד"ר בדר: אני מציע לא לפרסם את הדין וחשבון בעתונות.

א. אליהו: הערה צדדית. יש לתקן את ניסוח החוק, כי אחרת קשה מאד לפרש אותו.

אינני חוב האוצר יג את מבוקו בסעיה זה, כי אם אין נותנים לאדם אפשרות להוציא חלק מחסונו באופן ישר

במקרה שהוא נזקק לו - הוא לא יפקיד את החסכון, וזה סוריד את ערך החסכון כמלעצמו. אצלנו חוסכים האנשים רק למקרה של צורך ואם לא תנתן לאדם האפשרות להוציא את כספו במקרה כזה - לא יהיה טעונית בזה. אולם, אם תנתן לו אפשרות אחרי תקופה מסוימת, לפנות לאוצר ולקבל 50% מהחסכון במקרה של מחלת, בניה או מכל סיבה אחרת, הוא יפקיד את כספו.

טו האוצר א. קפלן: אבל, אז הוא מפטיק את הפריבילגיה.

א. אלי ר: רק לאותה נה. אפשר לעשות זאת בצורה כזאת, שאם הוא לקח את הכסף אחרי שנה, יקבל כך וכך אחוזים ואם אחרי שנתיים, טוב כך וכך אחוזים עד שיגיע לתקופה שנקבע מראש. הלא גם טו האוצר קובע מראש תקופה מסוימת.

היו"ר ד.ג. פנקס: אפשר לקבל דעיון זה, ולקבוע אותו בתקנות. אתה רוצה לאפשר לאדם הזקוק לסכום מסוים מחסכונות אחרי שנתיים, נאמר, לקבל 40% ולהפסיד 60%.

א. אלי טו: על כל פנים, אל ניגלול מהאנשים את האפשרות להוציא חלק מסכונותיהם במקרה צורך, כי אחרת לא נצליח לקרב את האנשים לעניין וזה גם יזיק ליתר הניירות שלנו.

אני תוטר בנסוקו של ד"ר בדר לגבי חסכון חובה. הנסיון בארצות זרות הנהיג חסכון חובה מוכיח, שחסכון חובה פוגע באמון למטמלה. ברצוני לראות אם יש אפשרות להסקעה מסתית בחסכון, נוסף להטבת תנאי מס ההכנסה. ישנם יהודים הרוצים להטקיע 100-200 לירות, הייתי רוצה לדעת, איזה תנאים ינתנו לחסכון כזה מחוץ למס הכנסה.

א. גרנות: אני חייב את המסיון הזה אשר הוא חלק מסנסיון יותר רחב להגביר את החסכון, שצריך להיות חסכון רחב ועממי, כי ישנם הרבה אנשים שיש להם סכומים קטנים ומעוניינים להפקיד אותם. את הרעיון שהעלה טו אליטר עשיתי בקק"ל לפי טבלה מיוחדת. דעיון זה טוב ונוסף בסחון למפקידים, והייתי מציע לכם לקבל אותו.

אני שואל, מדוע הגבלתם את הניכוי רק בגבול 500 ל"י. האם רק כדי לא לפגוע במס-הכנסה? לדעתי, 500 ל"י אינן סכום גדול ואפשר להעלות את הסכום ל-1000 ל"י. הייתי רוצה לדעת בכמה זה יכביד אם נעלה את הסכום ל-1000 ל"י.

נאמר לנייר אחד, לא הייתי מציע לעשות זאת. אני מסכים לפרינציפ שהמקדון יהיה במטמלה, אבל אינני מסכים לנייר אחד, כי אם אחר כך נרצה לגנות זאת ביתקל בקטיים.

י. רוקח: אני מבין על כל העניין הזה כעל המטחה לגדוניה, כיום האנשים מבטיח את בתו בת ה-15 בחברת בטוח. במקרה זה המטמלה היא מעין חברת ביטוח, ולדעתי יותר בטוחה מאשר חברת ביטוח, כי ידוע שהרבה חברות ביטוח פשטו את הרגל ואנשים רבים הפסידו את כספם. לכן אני מחייב את הנסיון הזה, אבל ברצוני, שבחוק זהיה כתוב, ששניירות הערך הם של המטמלה.

טו האוצר א. קפלן: אינני מחבד לכך.

י. רוקח: חוכמני, מצריך להקטין את הזמן ולהגדיל על ידי כך את תוטפת הרבית, בטתי הסנים

הראשונות 2% ובשנה הרביעית 2 1/2%. כל מה שהזמן ארוך יותר, יקבל המפקיד ריבית יותר גבוהה. כמו כן, אני חושב, שצריך להגדיל את הסכום הסותר בניכוי.

שר האוצר א. קפלן: המפקיד יכול להוסיף בכל שנה 500 ל"י, אבל זה מוכרח להיות מהר"ח שלו, מהחלק החייב במס הכנסה.

פ. נפתלי: חושבני, שמיותר להתוכח על יעילות הניסיון הזה, כי גם במקרה שהצלחה לא תהיה גדולה, אינני רואה בזה שום פגיעה בפרסטיג'ה של הממשלה.

היו"ר ד.צ. פנקס: רציתי לשאול את שר האוצר אם אפשר להגדיל את הסכום ויחד עם זה להגדיל את מספר השנים כמו, למשל, אדם יפקיד 3000 ל"י לתקופה של 10 שנים.

א. גרנות: אם הרבית תקטן, אין צורך בזה.

היו"ר ד.צ. פנקס: ברבית לבד אי אפשר לבטל את ההנאה שהוא מקבל בהנחה מסת הכנסה. אני מעמיד את הסעיף להצבעה.

בעד איסור סעיף 2 עם התיקונים של חברי הכנסת אליהם ורוקח - ר.ו.ב.

נגד איסור סעיף 2 - 2.

הסעיף נקבל.

ב. רפסוד: אני מתנגד לסעיף 2 ומציע למחוק אותו, ובאם הצעה זו אינה מתקבלת, אני רוצה לעצמי זכות הסתייגות.

היו"ר ד.צ. פנקס: אינך יכול להסתייג מכלי להגיש ניסוח אחר.

ב. רפסוד: אני מערער על כך.

היו"ר ד.צ. פנקס: אני אינני פוסק. ישיבת ועדת כנסת. עליך להגיש הצעה סטריאלית, ואעמיד אותה להצבעה ואם היא תדחה, תוכל לרשום לעצמך זכות הסתייגות.

ב. רפסוד: בסדר, אני הצעה.

י. רוקח: רציתי לשאול, מה מספר האנשים המשתתפים בתרומות.

ד"ר ברגמן: במקרה אחד פנתה חברה וביקשה לתרומות לה לזכות תרומות, כי הרי זכות זו ניתנת רק ליחידים. לא שמעתי כל תלונות, שהסכום הסותר בניכוי תרומות אינו מספיק. אנשים עושים אינם נדיבי לב בדרך כלל.

בהודעות זו ברצוני לענות לד"ר ברגמן בקשר עם ספסי מס הכנסה. הסופס הנ"ל אינו הצהרה כללית לעולמים למס-הכנסה. זו היא הצהרה העוברת מוסר על ידי המעביד למס ההכנסה. ישנן שתי סיבות מדוע לא להכניס את התרומות בסופס זה. א. התרומות אינן חד-יגות, והח בון הסוכי נעשה בסוף השנה; ב. לא לכל העובדים נעים, שהמעבידים יראו כמה הם נותנים לתרומות.

י. רוקח: אני מציע להעלות את הביכורי לתרומות מאושרות עד 250 לירות.

ד"ר ברגמן: דבר זה הוא בלתי אפשרי.

היו"ר ד.צ. פנקס: אני מציע, לא להעלות עכשו את ענין התוספות. ברצוני לומר לד"ר ברגמן, שכל ביכורי צריך להתבטא בטופס הזה, כי זהו הטופס היחיד שמקבלים.

ד"ר ברגמן: טופס זה הוא רק לצרכי ביכורים שוטפים. בטופס השנה עליך להצהיר מה היתה הכנסתך האמיתית.

היו"ר ד.צ. פנקס: אנו עוברים לסעיף 5.

"5. אחרי סעיף 29 לפקודה ימוסף סעיף זה:

29"א. על אף האמור בסעיף 29 לפקודה לא יעלה שיעור הטס על הכנסה שנתקבלה אחרי יום י"ג בניסן תש"י (31 במרס 1950) מהענקה בעד פדיון עבודה על 100 פרוטות לכל לירה. השומה על ההכנסה מהענקה בעד פדיון עבודה תעשה בנפרד מהשומה של ההכנסה האחרת של מקבל הענקה, כאילו היו אלה הכנסות של שני יחידים, אלא, שהביכורים לפי הסעיפים 14, 15 ו-16 לפקודה יותרו לגבי ההכנסה האחרת בלבד.

שיעור הטס על הענקה

לצורך סעיף זה-

"הענקה בעד פדיון עבודה" פירושה- הענקה, הטבה או פרמיה החייבת במס לפי סעיף 5(1)(ב) לפקודה והמסתלמת, נוסף על המעכורת או הסכר המקובלים או הקבועים בחוזה עבודה, בעד פדיון עבודה העולה על שיעור הפדיון הרגיל, אך אינה כוללת:

(א) תשלום בעד עבודה בשעות נוספות או בימי מנוחה הקבועים במדינה;

(ב) תשלום לחבר על ידי חברה, אגודה שיתופית או גוף סאוגד אחר, ששולם לו עקב היותו חבר.

שר האוצר יקבע בתקנות את השעורים של פדיון עבודה רגיל לגבי סוגי עבודה, שבהם נהוגה הענקה בעד פדיון עבודה כאמור.

היו"ר ד.צ. פנקס: סעיף זה אומר, מט שמסלמים עבור הכנסה שמקבלים על פרמיה כפדיון עבודה לא יהיה יותר מ-10% אפילו אם לפי דירוג ההכנסה הכללית צריך להיות 40%.

א. אליטר: בקשר לסעיף 2-תשלום לחבר על ידי חברה-ברצוני לשאול אם הכוונה היא לדוידנדה.

ד"ר ברגמן: כל מה שהוא מקבל מהחברה.

א. אליטר: אינני מבין את הכוונה. האם זה כולל גם את מה שמקבל מנהל העבודה, למשל, מחוץ

לשכר העבודה, או רק את הדוידנדה? לדעתי, צריך להגביל, מה זה חבר ומה היא ההכנסה של החבר.

י. רוקח: אני חושב, שסעיף זה הוא מעין קשר שהגלישה עליו מסוכנת מאד, כי במקרה זה יכולים העובדים לקבוע יותר נמוך אח החלק הרגיל ולהעביר את האר לתוספת פריון העבודה.

א. ס, גניחובסקי: אינני חושב שסעיף זה בא בזמנו, כי הרי אנו עומדים בפני הפסקת עבודות בגלל החוסר כחמרי גלם, ולכן אין מקום להעלות פריון העבודה. לדעתי, יש בסעיף זה משום "לעג לרוש".
בסעיף זה כתוב: "שר האוצר יקבע בתקנות...".
אני חושב שענין זה שייך לשר העבודה. אינני יודע אם שר האוצר יכול לקבוע תקנות מה זה פריון עבודה ומה לא.

בסעיף א' אני מציע לציין את ימי הסנוחה.

ד"ר בדר: קודם כל, ברצוני לשאול אם האוצר מבין שלפי תכנון זה, תהיה ראויה הפרמיה במידה ידועה למס יותר נמוך.

כל שיטת החישוב במקרה זה קטורה: א. בסוגי עבודה ידועים ומוגבלים; ב. בשיטת תשלומים ידועה, כלומר, בשיטה זו יש שכר עבודה קבוע ולפי החוזה יש גם פרמיה. אם מישהו עובד בתור סומר פרדסים ועבודתו היא קשה ואחראית, אך הוא מצליח יותר מעובד אחר - הוא אינו רשאי להנות מכל ההנחות הנתנות בסעיף זה, ואותו דבר לגבי עבודה בקבלנות. כדי שמישהו יוכל להנות מהנחות צריך שיהיה במקום העבודה חוזה הבנוי על שכר יסודי ואשר בו יוחלט מה זה פריון רגיל. אבל, מה יהיה לגבי אינסטרומנטור, לעבודתו היא חשובה עד למאד? שיטה זו טובה רק למקורות עבודה בהם כבר נהוגה שיטת פרמיות, אלל לא לגבי מקורות עבודה אחרים. סעיף זה הוא הזמנה לטנוי תנאי העבודה, באופן פורמלי, ואז על האוצר יהיה לדון בכל מקרה ומקרה אם הוא מקובל, או לא, אם הוא נכון, או לא, בדיוק כשם שנעשה הדבר ברוסיה; אם יש אדם המחליט מהו פריון עבודה מקופל ומה לא. לכן, אני חושב ששיטה זו אינה טובה, ואני מציע דבר יותר פשוט והזגתה כללי; להגדיל לאת הנכדל האישל לכל התושב. במדינה, אינני חושב שזה יעלה למדינה יותר מאשר סעיף זה.

פ. נפתלי: אני חושב, שבמקרה זה הכוונה אינה לתת הנאה לכל מטלמי המס. סעיף זה הוא ענין אחר לגמרי. כולנו חושבים על דרכים לעידוד העלאת פריון העבודה, ואין כל ספק שאחת הדרכים לכך היא - שיטת שכר עבודה המבוססת על פרסים, ולדעתי בא סעיף זה כדי לעודד שיטה זו. כמובן לא בכל הענפים, אבל בחלקים ידועים של התעשייה הפרטית והק אפרטיבית גם יחד. הצעת ד"ר בדר לוותר על חלק מההכנסות אינה נוגעת לענין זה. פה איננו רוצים לתת הקלות כלליות, אלא לקטור את ההקלות עם עידוד שיטת הפרטים.

העבודה חבר הכנסת גניחובסקי הציע, שתקנות סעיף זה תעשה עלרי העשרה. לדעתי, תקנות סעיף זה צריכות להיות ברוח האוצר ולא ברוח משרד העבודה, אשר יעודד קבוניות בין הפועלים והמעבידים כדי לשנות את החיטובים על חשבון האוצר. אני חושב, שסעיף זה, מנקודת מבט של הפוליטיקה הכללית לעידוד פריון העבודה, יכול להיות מכשיר חשוב מאד. ברצוני לומר לחבר הכנסת גניחובסקי, שאני אפטר לקטור את הסעיף הזה עם הקשיים הזמניים בח מרי גלם, כי הרי אנו מקווים שהמחסור בח מרי גלם לא ימשך זמן רב.

ג. רפטור: ברצוני לשאול את ד"ר ברגמן, למה הוא מקנה מסעיף זה.

היו"ר ד. צ. פנקס: חושבני, שגם חבר הכנסת רוקח, וגם חבר הכנסת בדר צדקו בהערותיהם, ולכן אני רוצה להוסיף תנאי נוסף לסעיף זה והוא, שסכום הענקות לא יכול לעלות

של 10% מהמסכורת הכוללת שהעובד מקבל. בזה אני רוצה לומר, שאף פעם לא יכול להיות פריזון יותר גדול מאשר 10%. דבר זה ימנע, את מה שהזכיר סר רוקח, שהפועלים אשר מסכורתם מגיעה ל-70 לירות לחודש ירשמו 40 לירות מסכורת ו-30 לירות פריזון עבודה. דבר זה יחול על עובדים מסטלה, אשר מסוגלים להגדיל את היצור ולא על אינסטרומנטים ומנהלי עבודה. אם נגביל את הפריזון ב-10 אחוז יקבל פועל המרויח 80 לירות, 8 לירות נוספות, ולדעתי זוהי תוספת יפה. אני חושב, שאם לא תהיה הגבלה בחוק יעשו מעשי רמאות.

ד"ר בדר: ברצוני לומר לכם מה שקראתי על בעיה זו באנגליה בזמן המלחמה. שם היו הנאות אחרות; כל פעול שהרויח למעלה מהמסכורת הרגילה, אם בגלל שעות נוספות, או בגלל פרטיות, עלם מס על ההפרט בלי פרודקטיב נוספת. אם פועל ידע שהוא משלם על שעות נוספות מס פרופורציונלי ולא פרודקטיבי הוא ירצה לעבוד. לדעתי שיטה זו הרבה יותר פשוטה, כי אין בה צורך להבדלה מלאכותית בין פריזון עבודה ועבודה נוספת, והיא תתן אפשרות להנחות מסעות עבודה נוספות.

ד"ר ברגמן: ד"ר בדר מציע להקפיד את השיעור ולא להוריד אותו ל-10 אחוז. אינני רואה כל אפשרות יצר לעשות זאת. את השיעור שהפועל מקבל קובעים באופן שנתי ולא באופן יומי. אם בחודש אחד מרויח הפועל יותר ובחדש שני גם כן יותר, קשה מאד להבטיח לו מהו פריזון עבודתו. הוא אף פעם לא ידע זאת אלא רק אחרי 6 חודשים. כדי למשוך אדם לעבודה נוספת בתנאים של היום צריך להבטיח לו דבר מה מסוים, והבטחה זו היא 10 אחוז.

י. רוקח: איך תעטה זאת?

ד"ר ברגמן: אם מעביד משלם לפועל 10 לירות לחדש כפרמיה, ישלח הפועל על ה-10 לירות האלו רק לירה אחת, כמובן אם נקבל את ההצעה של 10 אחוז. מהנורמה הזו תקבע על ידי התאחדות המעבידים והסתדרות העובדים. כמובן, שיכולים להיות מקרים של מעשי רמאות, אבל לא בטכוסים גדולים כי רוב הפועלים אינם משלמים 80% מס הכנסה. וכן, ידוע שהסתדרות העובדים אינן מעונינות לתת פה הטבה לסוג די מצומצם של חבריהם, הנחות אלו ניתנות רק ליחידים ולא לקואופרטיבים.

א. אליסר: ההנאה היא רק בתנאי שהיה חוזה עבודה בגדל המקובל בכל עבודה ועבודה, ולכן אינני רואה כל בעיה כאן, כי בסעיף נאמר בפירוט: "נוסף על המסכורת או השכר המקובלים או הקבועים בחוזה העבודה..."

א. גרנות: אל לנו לשכוח שכל המטרה היא, הגדלת פריזון העבודה. אני מקבל את ההצעה סר פנקס להגביל ב-10 אחוז, אבל מתוך הנחה, שלאחר שנראה כיצד יפול הדבר, נוכל להגדיל את התוספת הכרוכה בפריזון העבודה.

פ. נפתלי: אני מקבל את ההצעה של סר פנקס, אבל ברצוני לשקול אם זה מן הנכון להגביל ב-10 אחוזים.

היו"ר ד.צ. פנקס: אני מסכים שנשאיר את ענין ההגבלה לעיון נוסף, על כל פנים אני רואה שהגבלה זו תהיה בחוק, כי אחרת יהיו מעשי רמאות.

י. רוקח: אני מסכים שההגבלה תהיה בגבול 10 לירות.

היו"ר ד.צ. פנקס: לא, לסכום אבסלוטי אינני מסכים.

אם ברצוננו להעלות מישהו לפירון יותר גדול, לא הייתי רוצה להעלות רק בודדים כי אם סוגי עבודה. אנו מעוניינים בזה שלפועלים יהיה שכר עבודה יותר גבוה. נניח, שנגביל ב-10 אחוז וכעבור שנה נשיג, שכל הפועלים יעלו ב-10% בשכר עבודתם, אז אני מוכן שוב להגביל את הפירון באחוז יותר גבוה. לכן, אני חוזר להצעת להגביל את פירון העבודה ב-10%, והלואי ונצליח בזה.

פ. נפתלי: אינני מתנגד להגבלה, אבל אני מציע להגביל ב-15%.

היו"ר ד.צ. פנקס: היות וזהו נסיון, אני מציע שלא נעלה על 12%. לדעתי, זהו אחוז די מושך לצדדים המרויח 960 ל"י לשנה. משכורת זו מרויח רוק וגם בעל משפחה עם ילד אחד.

ד"ר ברגמן: אני חושב, שהסכום החופשי מסט לבעל משפחה עם 2 ילדים הוא - 600-700 ל"י; 350 ל"י בשבילו, 175 ל"י בשביל 2 ילדים ועם יתר התוספות זה יוצא 600-700 ל"י. לכן, אני אומר, אם הוא מגיע ל-960 ל"י יכול להיות שהעשר ל"י הנוספות תשארנה בשלב הראשון ויכול להיות שהן תשארנה בשלב השני ואז הוא יצטרך לשלם 24%.

היו"ר ד.צ. פנקס: אחרי חשבון זה אני מסכים להגביל ב-15 אחוז, כי אני רוצה להשאיר לפועל משהו שימשוך אותו להעלות את פירון העבודה. אולם, בדצוני שהגבלה זו, שהפירון לא יכול להעלות על 15% מהמשכורת שהפעול מקבל, תהיה כתובה בחוק.

ד"ר בדר: קשה לי מאד לדבר על ענין זה בזמן המצומצם העומד לרשותי. כפי שאני רואה, אתם הולכים בדרך של פרמיות בעד כמות עבודה מיכנית. בזה אתם פותחים דלת לשיטה של "עבודת סטנדרט", שפירושה ירידת איכות התוצרת. הדבר השני, שאינו נראה לי הוא, שהפועל אשר סמוגל באופן פיזי לשכור יותר, לא יקבל עבור שעות נוספות באופן פרופורציונלי, אלא יקבל בעד יחידה נוספת, כפי שנהג הדבר ברוסיה, שעבור 5 יחידות מקבל הפועל 50 רובל ועבור 8 יחידות - 80 רובל.

פ. נפתלי: ברובלים זה כך. בלירות ישנם עפי"ר פרמים קבוצתיים.

ד"ר בדר: לכן, אני מסכים לפרימיה שהיא פרופורציונלית להגדלת פירון העבודה. 10% שהציע מר פנקס יוצרים פרמיה נוספת מה שקוראים ברוסיה "צ'וקה", וזו אינה שיטה טובה. ומי שחושב שאפשר להגדיל את השכר הממשי של הפועל על ידי 10 אחוז אלה יזכור את הנסיון של האינדוס.

היו"ר ד.צ. פנקס: אני מציע להצביע על הנוסח הקיים בתוספת שורה, שהסכום שעבורו יורדת מכסת המס ב-10 אחוז לא יכול להיות יותר מ-15% של סך ההכנסה של הפועל.

ד"ר בדר: אנש מציע, שהפועל יקבל, עקב הגדלת פירון עבודתו, או עקב עבודה נוספת, או באיזה אופן אחר, שכר עבודה יותר גדול משכר העבודה הרגיל, ומסכום זה ישלם מס לפי שיעור קבוע. את השכר הרגיל יקבע שר האוצר לאחר שישמע את דעתיהם של ארגוני הפועלים.

היו"ר ד.צ. פנקס: אני מעמיד להצבעה את שתי ההצעות.

מי בעד הצעת ד"ר בדר - 2
מי נגד - רוב.

הצעת ד"ר בדר נדחתה.

מי בעד הצעת האוצר בתוספת ההגבלה - רוב
מי נגד - מיעוט.

הצעת האוצר בתוספת הגבלת הפריון ב- 15
אחוז נ ת ב ל ה.

ד"ר בדר רושם לעצמו זכות הסתייגות.

היו"ר ד.צ. פנקס: חבר הכנסת ב. רפפורט הגיש את הצעתו בנוגע לחסכוניות (סעיף 4). הצעה זו אומרת: שר האוצר יהיה רשאי להקל בתשלום מס הכנסה לגבי חסכוניות שימסרו על ידי מוסדות צבוריים או לאומיים.

ב. רפפורט: אני מציע, ששר האוצר יתן הנחות דק למוסדות, כמו למשל, להסתדרות העובדים שתפקיד טכום מוסיים בבנק מלווה וחסכון.

היו"ר ד.צ. פנקס: מתוך כך, אני מבין שאתה מתנגד לתת הקלות לצבור הרחב.

ב. רפפורט: אני מתנגד לבודדים.

היו"ר ד.צ. פנקס: לפי המוגשים שלנו המוסדות אינם מקבלים הנחות מס הכנסה, כי אינם עושים עסקים.

אני מעמיד להצבעה את הצעת ב. רפפורט.

מי בעד הצעת חבר הכנסת בפטור - 1
מי נגד - רוב.

הצעת חבר הכנסת רפפורט נ ד ח ת ה.

ב. רפפורט רושם לעצמו זכות הסתייגות.

היו"ר ד.צ. פנקס: אני מציע, שנשמע עכשיו הצעות חדיות בקשר למס-הכנסה.

א. גרנות: ברצוני לחזור להצעתי, אשר כבר דובר עליה, להפחית את דרגת המכסימום במס הכנסה מ-75% ל-60%. על ידי כך ההפסד למדינה יהיה קטן אבל לעומת זה, יביא תועלת חשובה.

י. רוקח: כיצד אתה מתאר את הדירוג?

א. גרנות: אינני רוצה לשנות את הדירוג כולו, אלא רק את דרגת המכסימום. זאת אומרת, שכל יתר הדרגות נשארות באותו מצב, אבל ב-60% נפסקת העלייה.

פ. נפתלי: אני מתנגד לשנוי זה. אנו הולכים לכנסת עם הצעות שונות על הגדלת מסים, אשר כולנו יודעים שיפגעו באופן פטיכולוגי על הפועלים והמוני העם. סוגי העקיפין שאנו מציעים אין דירוג, והעשירים יוכלו לעשן לא באופן פרופורציונלי להכנסותיהם, אך לא כן הפועלים והמוני העם. אני חושב, שעלינו להתחשב במצב זה, ועל כן הצעתי היא לא לשנות ברגע זה את דירוג מס ההכנסה. אין זה אומר שלא נוכל לשנות את כל מבנה הדירוג בעוד מספר שנים.

ד"ר בדר: אני מבקש את סליחתו של ד"ר גרנות, אבל הייתי רוצה שישמיע שנית את הצעתו.

א. גרנות: בהתחשב עם ההכנסה המצומצמת, אני מציע להפחית את דרגת המספסימום של מס ההכנסה מ-75% ל-60%. לעומת זה אינני נוגע במס הקליטה, כי אני יודע שהוא יכניס 1.750.000 ל"י.

היו"ר ד.צ. פנקס: ההצעה היא, שדרגת מס ההכנסה הגבוהה ביותר תהיה 60% מבלי לשנות את יתר הדרגות. אני מציע להעמיד את ההצעה להצבעה.

ט. דיין: אני רואה את מצב השולחן ברגע זה, ולכן ברצוני לפנות לד"ר גרנות. הצעת ד"ר גרנות באה לתת הנחות לעשירים ביותר במדינה ולמכניסים הגדולים ביותר של המדינה. אני מבטח שהשקפתו של ד"ר גרנות אינה בדרך כלל כזאת. התאזרנו כלפי המעשנים, שרובם הם מהסוגי העם, וכן לשותים והטלנו עליהם מספם כבדים, ונחשכני שעל ידי שחרור שכבת העשירים מס ההכנסה, נפגע קשות בפועלים ובהסוגי העם. מה אתה עושה ד"ר גרנות? אתה רוצה לשחרר רק שכבה דקה של עשירים. זו אינה השקפתך.

היו"ר ד.צ. פנקס: ברצוני לומר לחבר הכנסת דיין, שדרגה זו אינה נוגעת רק לעשירים. היא נוגעת למעמד הבינוני. כל רופא בינוני, כל מהנדס בינוני, מגיעים היום לדרגת המספסימום של מס הכנסה. היום האינפלציה היא כזו שלדרגת המספסימום מגיע לא האדם העשיר, כי אם האדם הבינוני, וזה, לדעתי, מחייב את הורדת הדרגה. דבר זה יעשה את היחסים עם הממשלה ליותר שהורים ולא יהיו מקרי הברחה. במס הכנסה.

ט. דיין: אבל, על הפועלים ישפיע הדבר לרעה.

פ. נפתלי: אם לדעתך, מר פנקס, זה נוגע לשכבה הבינונית, כיצד תסביר את ההפסד ב-300.000 ל"י שיצור על ידי כך?

היו"ר ד.צ. פנקס: ההפסד הוא בזה, שיטנם מקרי רמאות.

א. אפרתי: מה הבטחון שב-60 אחוז לא ירסו?

היו"ר ד.צ. פנקס: אם הדרגות תהיינה יותר נמוכות, הרצון לרמות יקטן, כי ההפסד יהיה יותר קטן. אין כל הצדקה שדרגת המספסימום תהיה 75%, ומה ששיך לפועלים, הרי רק לפני רגע עטינו בטבילם דבר טוב.

ט. דיין: מה עשינו? אפרנו, פועל אשר יעבור דותר - יקבל יותר. אנו סוחטים את השיעה של פפועלים ותו לא.

היו"ר ד.צ. פנקס: אנו מעלים את שכרו של הפועל, ולא סוחטים את זיעתו.

ט. האוצר א. קפלן: חושבני, שנצטרך לקבוע ועדה אשר תדון בדירוג מס ההכנסה, אולם לא כעת, כי אם בגמר הדיון על התקציב.

א. גרנות: אני חייב לנמק את הצעתי מחדש ביחוד לאתר שידדי דיין נעטה פה להשקפותי. בנאומי בכנסת הסברתי כבר את הצעתי זו. בטבילי חשוב הדבר, שאנו יוצרים פיקציה שדרגת המספסימום של מס ההכנסה בארץ היא 75%. כידוע מדברים במדינתנו לא מעט סרה. אמנם יש בזה דברים נכונים ובלתי נכונים. אולם פה, אנו בעצם ידנו עושים דבר אשר אין בו צורך; המדובר הוא בהפסד קטן למדינה, בו בזמן, שאינני יודע אם יש מי שמעוניין לחזק את הדעה שמדינתנו היא מדינה עם מס הכנסה גבוה. זהו הנקוד שלי ולדעתי יש לו ערך רב. אני בטוח, שאם נוריד את דרגת המספסימום, ישפיע הדבר על אנשים שיש להם משהו נגד המדינה ואינם רוצים להשקיע בה את כספם, ובסופו של דבר ההפסד ב-300.000 ל"י יקטן. באשר לפועלים, חושבני שעטינו לא מעט עבורם וכפי שאמר כבר שר האוצר, פגיעת המסים הבלתי ישירים בפועלים

היא נחלת העבר.

פ. נפתלי: לא במאה אחוז.

א. גרנות: עד כמה שאני זוכר לא הזכרתי מלה על 100 אחוז. אמרתי רק שזה נחלת העבר. ההצעה שהצעתי היא לטובת המדינה ובסופו של חיבון גם לטובת האוצר.

היו"ר ד.צ. פנקס: אני מעמיד להצבעה את הצעת ד"ר גרנות.

מי בעד הצעת ד"ר גרנות להודיע את דרגת המכסימום במס הכנסה ל-60%	-	6
מי בנד	-	5

הצעת ד"ר גרנות נקבלה.

מר נפתלי ומר רפפור רושמים לעצמם זכות הסתייגות.

היו"ר ד.צ. פנקס: אנו מבינים, שהיות והצעת החברים נפתלי ורפפור להשאיר את דרגת המכסימום על 75% נדחתה - הם רושמים לעצמם זכות הסתייגות.

א. אלישר: אני מבקש, שירשם בפרטיכל שניתנה למיעוט זכות הסתייגות ללא הצבעה.

היו"ר ד.צ. פנקס: הבינותי את דבריך ואני מצטער, שאינך צודק, כי קודם היתה ההצעה בעד ונגד, ואחר כך הגיש מר רפפור הצעתו להשאיר את דרגת המכסימום על 75%.

ד"ר בדר: מס הכנסה מיחידים מורכב משני מסים: מס יסודי שהוא מדרג מ-10% עד 50% ומס מלחמתי השונה לרוקים ולבעלי משפחות. אני מציע שנוי רק במס המלחמתי, אני מציע להקטין את המס המלחמתי לפי הדרגות הבאות: מ-0 עד 300 לרוק -3%; לבעל משפחה 1%.

מר האוצר: במקום 10 אחוז בשני המקרים בדירוג הקיים.

היו"ר ד.צ. פנקס: אני מציע לדבר על הסה"כ.

י. בדר: 300 ל"י הראשונות 10 אחוז בכל מקרה.

היו"ר ד.צ. פנקס: רמה אצלנו?

מר האוצר: 10 אחוז בשני המקרים.

י. בדר: מ-300 עד 600 ל"י לבעל משפחה 16 אחוז לרוק. 19 אחוז.

מר האוצר א. קפלן: במקום 20%.

י. בדר: מ-600 עד 900 לבעל משפחה 24 אחוז לרוק 29%.

מר האוצר: במקום 30%.

י. בדר: מ-900 עד 1200 ל"י לבעל משפחה 32% לרוק -37%.

מר האוצר: במקום 40%.

- י. בדר: מ-1200 עד 1500 ל"י לבעל משפחה 40%; לרוק 45% במקום 55%.
- י. בדר: מ-1500 עד 1800 ל"י לבעל משפחה 48%; לרוק 52% במקום, כמדומני, 60-65%.
- י. בדר: מ-1800 עד 2100 ל"י לבעל משפחה 55 אחוז; לרוק 57 אחוז. במקום 70 אחוז.
- י. בדר: למעלה מ-2100 ל"י 60% בשני המקרים.

אני חושב, שדירוג זה צודק יותר מהדירוג הקיים ובמסופו של דבר לא יביא להפרטים ניכרים, ואף יתן תוספת חיים חדשים בחיי הכלכלה וישפיע על ההכנסה הלאומית.

י. רוקח: חושבני שהשגיאה בדירוג היא בזה שמגיעים למכסימום בסכום כל כך קטן. דבר זה טובא לידי קבוצות והברחת המס. אני אומר זאת, כי אני מכיר אנשים ידועים המבריחים את המס, וביניהם מהנדסים אשר הצעתי להם לעבוד אצלי והם סרבו, כי במקום אחר הם עובדים ואין מנכים להם מס הכנסה. אני טוען, שלו היו מגדילים את דרגת המכסימום בסכום יותר גדול היה האוצר מרויח יותר וזה היה מס יע באופן פסיכולוגי נגד הברחת המס. אם בכנסת תעבור ההצעה של 60 אחוז אני מסכים ואם לאו, אני מציע את ל"י הדירוג לפי הדרגות הבאות:

על 5000 ל"י	- 70%
5000 - 4500	- 70%
4500 ל"י	- 65%
4000 ל"י	- 60%
3500 ל"י	- 55%
3000 ל"י	- 50%
2500 ל"י	- 45%
1750 ל"י	- 40%
1500 ל"י	- 35%
1250 ל"י	- 30%
1000 ל"י	- 25%
750 ל"י	- 20%
500 ל"י	- 15%
250 ל"י	- 10%

היו"ר ד.צ. פנקס: אני מציע, שנבחר בוועדת מסנה אשר תבדוק את כל מבנה הדירוג וכן את ההצעות שהוצעו זה עתה.

ב. רפטור: באשר לדירוג מס הכנסה, אני מציע 2 תיקונים. א. להגדיל את המנימום ב-50 לירות, ב. לילד להוסיף 25 לירות, אבל לא באופן כולל, אלא רק לאלה המסתכרים עד 1000 ל"י.

שר האוצר א. קפלן: אינני חושב שאפשר לבנות דרוג חדש על רגל אחת. בכל זאת ישנם אלפי אנשים שמשלמים את המס לפי דרגה מסוימת, ודבר זה אינו קל ערך. אני מעריך שבין משלמי המס ישנם כעת 130.000 מקבלי שכר או מסכורות ובודאי 100.000 מהם לפי ספרים שיש עליהם בקורת. אינני יודע בדיוק, דומני ש-50% בערך משלמים לפי מסכורות וכ-50% לפי שעות אשר מתוכם 25% מבראחים את המס. אם כן, ב-75% אני בטוח, שאין צורך להוריד את המס. יש לי הרגש שבממוצע ההקטנה לפי הצעת בדר היא ב-8%, והצעת סר רוקח, על כל פנים מסבט ואמון, תעלה במליוני לירות. אני מסכים להכנס לדיון על הדירוג בכללו, אבל בניגוד למר פנקס. איני רוצה שבעלה את עצמו, שבוכל לשנות את מבנה הדירוג בשנה התקציבית הבוכחית, כי יהיו זעזועים בתקציב ואנשים לא יראו לסלם. גם בי עלה רעיון להכניס תיקונים בדירוג מס ההכנסה, אבל לאחר שנוכחי שזה עלול לסבך, התמלקתי מסנו.

אני מצטער להגיד שוב לחבר הכנסת רפסור שהגדלת הלימימוס ב-50 ל"י תעלה בערך 1.250.000 ל"י.

באשר לניכוי עבור ילד, הרי זה יגע ב-60-70 מסלמי המסים וצגיע גם כן למליון לירות.

היו"ר ד.צ. פנקס: אני מקבל את דעתו של שר האוצר, שלא בשנה בשנה זו את טבלת דירוג מס ההכנסה. מסום כך אני מציע שתבחר ועדת מסנה אשר אליה יובאו הצעות חברי הכנסת רוקח, בדר, רפסור וגניחובסקי ואשר תעבד את הדירוג לקראת השנה הבאה.

י. בדר: האם שר האוצר מוכן לקבל את ההצעה להוריד את דרגת המסוימוס מ-75% ל-60%?

שר האוצר א. קפלן: לא.

י. בדר: אם כן אינני מוריד את הצעת.

י. רוקח: ברצוני להציע 3 תיקונים נוספים: א. להכניס בנוכחי הילדים גם את תלמידי בי"ס הגבוהה. עלינו לתת להורים את האפשרות לשלוח את ילדיהם לבתי ספר גבוהים. ב. להגדיל את התרומות מ-200 ל-250 ל"י.

ג. להטות את נכויי האחות המקצועית לניכויי בעל משפחה. זאת אומרת להעלות את הניכוי לאחות מקצועית ל-250 ל"י.

שר האוצר א. קפלן: הניכוי המותר לאחות מקצועית הוא גם עבור 250 ל"י ועוד 80 ל"י נוספות כהוצאות מקצועיות.

היו"ר ד.צ. פנקס: אני חוזר על הצעתי להעביר את כל ההצעות הב"ל לוועדת המסנה. ברצוני להודיע לכם, שחברת הכנסת ב. אידלסון קינסה להופיע גם השנה בפני ועדת הכספים, כדי להציע הפרדת החשבון של האיש והאשה. אני מציע לא לתת השנה זכות הסתיגות בענין הפרדת החשבון של האיש והאשה, אלא להעביר בעיה זו לוועדת המסנה כדי שבלמד את הבעיה הזו באופן יסודי.

אני מציע, שנמנה כבר עכשו את הועדה אשר תטפל בהצעות חברי הכנסת בדר, רוקח, רפסור וגניחובסקי, כי הרי איננו מעוניינים בהפגנות אלא בתיקונים.

י. בדר: אנו מעוניינים גם בזה וגם בזה.

היו"ר ד.צ. פנקס: אם מישהו יגיש הצעת הסתיגות, הוא יקבל 5 דקות לנסח את הסתיגותו, אבל בזה לא יפתור את הבעיה, כי ההצעות תהיינה בירו שני והזמן לא יספיק לבירור הבעיה. לכן, אני מציע, שיוגד במליאת הכנסת, שועדת הכספים מנתה ועדת מסנה אשר מתפקדה לבדוק את כל ההצעות וכן את טבלת הדירוג לקראת שנת התקציב הבאה.

א. אלישר: אני מציע למנות עכשו את הועדה ולקבוע את פועד התחלת עבודתה.

היו"ר ד.צ. פנקס: אני מוכן לסנות את הועדה מיד. אני מציע לוועדת הכספים לבחור בוועדת מסנה אשר תטפל בכל ההצעות הקשורות עם מס ההכנסה. החלטות ועדה זו תבואנה לאשור ועדת הכספים לקראת שנת התקציב הבאה.

י. בדר: אני מציע להקטין השנה את כל הדירוג ב-5%.

י"ג בניסן תש"י (31.3.50) מיצוא סחורות לחוץ לארץ, או מעסק מיצוא סחורות לחוץ לארץ שהוא חלק מעסקותיו, ראוי שר האוצר לפטור אותה מתשלום המס, כולו או מקצתו.

ב. הפטור ייעשה בצו בו ייקבעו שיעורי הפטור והתנאים להענקתו, אם לגבי סחורות בדרך כלל ואם לגבי סוגים מסוימים. ל סחורות.

ברצוני להציע טוב את ההצעה שהצעתי אתמול אשר שר האוצר לא קבל אותה.

היו"ר ד.צ. פנקס:

אני מציע להגביל את המעין לשנה אחת.

שר האוצר א. קפלן:

ההצעה נקבלה.

במסיפי ההכנסה ישנם דברים הדורשים חוקים כמו, למשל, ענין מסי תחבורה, הייתי רוצה לדעת מתי זה יובא בפנינו.

ב. רפטור:

מס הנסיעות יובא בפניכם ביום הראשון. באר למס בולים, התקשרתי עם שר המשפטים והאמת היא, שיש להכניס בחוק זה שני. באשר למס תחבורה, ראוי שר התחבורה

שר האוצר א. קפלן:

להאמת היא, שיש להכניס בחוק זה שני. באשר למס תחבורה, ראוי שר התחבורה לגבות אותו ואין צורך בחוק.

הישיבה הבאה תתקיים היום בשעה 16.00.

היו"ר ד.צ. פנקס:

הישיבה נועלה בשעה 13.00